

[Chr. Christiansen.]

Det er da så meget mere beklageligt, at Landsforeningen for Fiskepropaganda er blevet likvideret. Denne forening havde i den korte tid, den fungerede, formålet ikke alene at samle fiskerierhvervets folk, i hvert fald meget store kredse, men også at vække interesse hos forskellige mennesker og organisationer udenfor fiskerierhvervet, har i det hele taget skabt en betydelig interesse i hele offentligheden for forbruget af fisk. Det har derfor undret mig, at den højtærede fiskeriminister ikke havde indflydelse og kræfter til at afværge, at Landsforeningen for Fiskepropaganda blev ophævet, men måske finder den højtærede minister en trøst i den bevilling på 10 000 kr., som han nu ansøger om for at kunne „vise flaget i udlandet“, som ministeren udtrykker sig. Det er dog et magert resultat for fiskerierhvervet, idet det, der her er sket, betyder, at landsforeningen er slået i stykker, hvorefter staten altså nu formentlig vil yde 10 000 kr. Tidligere ydede staten 25 000 kr. til fiskepropagandaformål, så noget egentlig godt resultat synes jeg ikke man kan sige det er.

Jeg har med glæde bemærket ministerens udtalelser om kvalitetsloven i landstinget, hvor han endog fremsatte en udtalelse om, at den må siges at have fungeret tilfredsstillende. Det er ganske overordentlig glædeligt, for jeg er overbevist om, at efterhånden som tiden går, vil det vise sig, at grundlaget for denne lov egentlig var rigtigt bedømt ved starten og ved rigsdagens endelige behandling af loven.

Der er et andet spørgsmål, som også har været rejst under landstingets behandling, og som jeg gerne lige vil nævne. Det er spørgsmålet vedrørende de fremmede fiskerfartøjer, der lander fisk i danske farvande. Der blev spurgt, om de ikke var undergivet den samme kontrol, når de landede fisk, som andre fartøjer, d. v. s. danske fiskerfartøjer. Og hertil har ministeren svaret, at disse naturligvis var undergivet den samme kontrol som andre.

Jeg vil gerne heraf tage anledning til at sige, at den almindelige mening — i hvert

fald blandt store kredse af den bornholmske fiskerbefolkning — er, at de samme forhold egentlig ikke er gældende for danske fartøjer og for fremmede fartøjer, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede fiskeriminister, at han undersøger denne sag så nøje, som det er muligt, og sørger for, at der ikke sker nogen forskelsbehandling, for en sådan tror jeg vil blive modtaget med megen beklagelse indenfor fiskerikredse.

Løvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Søren Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Damsgaard, er fraværende, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Jeg skal ikke indlade mig i nogen debat med det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, men blot udtale ønsket og håbet om, at det må være sidste gang, vi ser denne lov — og mon ikke der skulle være et lille håb om, at det vil blive tilfældet?

Med disse ord anbefaler jeg herved lovforslaget.

Baagø-Hansen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Fibiger, desværre ikke kan være tilstede, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Også vi ser gerne, at forholdene snarest må blive sådan, at denne lovgivning kan afvikles helt, men som de er i øjeblikket, må vi tage til efterretning, at det er nødvendigt at fortsætte med loven.

A. C. Normann: Ja, håbet beskæmmer jo ingen, og det er kun naturligt, at repræsentanterne for regeringens partier udtaler forhåbning om, at en lov som denne snart må blive afskaffet, og for at billedet kan blive helt, vil jeg gerne slutte mig til disse forhåbninger.

Ud fra erkendelsen af, at der ikke i fiskeriets udenrigske handelsvilkår er sket ændringer, som kan motivere, at den bemyndigelse, loven giver fiskeriministeren, skal bortfalde, og med den samme motive-